

[Arne Melchior]

styrelsens vilje. Og det kaldte man demokrati. Dette synes jeg tjener til karakterisering af det forslag, som her er fremsat, og som efter ordførerens mening har en udbygning af demokratiet som formål. Man plejer at sige, at kærlighed skal øve sig hjemme, før den kommer ud at tjene. Øv jer selv i demokrati, før I vil pådutte andre jeres opfattelse heraf!

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg ønsker ikke at gå ind i nogen polemik med hr. Arne Melchior, men jeg synes alligevel, jeg skylder hr. Arne Melchior et hurtigt svar på førstede del af hans indlæg.

Det, jeg sagde, var, at al erfaring viser, at det er uhyggelig svært at få nogen med til noget som helst i retning af en demokratisering af det økonomiske liv. Jeg må sige, at jeg tilbragte timer, dage, nætter med at forhandle i december måned, og jeg tror ikke, at nogen, der har været med på den tur, som vi var igennem dengang, vil anfægte den karakteristisk, jeg gav i min tale. Heri ligger selvfølgelig ikke, at vi på andre områder møder de samme parlamentariske vanskeligheder, selv om visse begivenheder på skatteområdet også kunne pege i retning af, at andre af ens kolleger har haft problemer på disse områder. Vi er selvfølgelig parat til at drøfte med andre politiske partier alle spørgsmål, men en gang imellem synes jeg nu, det er lidt mere svært, end hr. Arne Melchior vil give indtryk af det her.

Så skal jeg endelig sige til sidst, at regeringen har selvfølgelig ikke fremsat noget forslag om forbud mod overarbejde, det kommer vi til at diskutere i næste uge. Det drejer sig om en afspadsering af det overarbejde, der findes i samfundet. Jeg vil gerne erindre hr. Arne Melchior om, at det jo er en forudsætning for enhver diskussion om en bedre fordeling af arbejdet i samfundet – i øvrigt en diskussion, som jeg tror det var centrumdemokraterne der første gang rejste. Det er bare et lille eksempel på, hvor svært det er selv med så positive mennesker som hr. Arne Melchior at nå resultater her i folketinget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne kvittere for arbejdsministerens omgående replik her. Jeg tror nok, at arbejdsministeren, når han – og det kan vel ske tidligst i morgen – får lejlighed til at læse, hvad han sagde i første omgang om spørgsmålet om forligsindgåelse og samarbejdspartnere, vil indrømme, at han glemte at sige »når det drejer sig om demokratisering af det økonomiske liv«. Det kunne ikke andet end lyde sådan for hr. Bolvig og mig og andre, at det simpelt hen gik på regeringens arbejdsmuligheder generelt. Jeg er glad for, at ministeren her fik anledning til at re dressere den opfattelse, vi fik, formentlig foranlediget af udeladelsen af et par ord, af hans første tale, og jeg anerkender fuldt ud, at det fortsat vil være muligt at arbejde sammen.

I øvrigt kan jeg bekræfte, at det var CD, der først rejste dette spørgsmål om en fordeling af den til rådighed værende arbejdsmængde, men jeg skal lade yderligere bemærkninger om dette forslag om overarbejde ligge til førstebehandlingen i næste uge.

Kurt Hansen (VS):

Allerførst vil jeg sige, at på de 5 minutter, der er til rådighed ved førstebehandlingen, er det ikke muligt at komme ind på alle dele af SFs forslag, men jeg er overbevist om, at der vil finde en fortsat debat sted, ikke mindst i pressen, om de forskellige syn, som vi har på disse sager.

I starten vil jeg godt sige, at virksomhedsdemokratiafsnittet i SFs forslag peger på nogle ting, som vi synes det er vigtigt at diskutere, men vi er i VS i allerhøjeste grad uenige i den løsning, som SF lægger frem.

Jeg vil godt spørge her i starten: hvad er egentlig meningen med at fremsætte dette forslag om virksomhedsdemokrati her i folketinget? Vi mener, at SF med dette forslag har sat sig midt mellem to stole, mellem classesamarbejde og opgør med kapitalismen. Hvis dette skal gennemføres parlamentarisk, hvilket jo ganske tydeligt er meningen, kan det kun ske gennem samarbejde mellem lønarbejderne og arbejdsgiverne, et samarbejde, der altid vil foregå på kapitalens præmisser. Og hvis det skal gennemføres efter SFs målsætning med forslaget: demokratisering af arbejdslivet, styring af kapitalen osv., er det parlamentarisk aldeles urealistisk, præcis lige